

VII. RO NÍK STUDENTSKÉ V DECKÉ A ODBORNÉ INNOSTI (SVO) NA PF UK

AUTOR SOUT ŽNÍ PRÁCE: Martin Richter
NÁZEV SOUT ŽNÍ PRÁCE: Pé e ádného hospodá e len statutárních orgán obchodních korporací
OBOR: Obchodní právo
POSUDEK VYPRACOVAL: JUDr. Daniel Pat k, Ph. D.

---

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti, praktické použitelnosti a teoretického významu

3/3

Zd vodn ní bodového hodnocení: S ohledem na ú innost rekonstrukcí p edpis , široký dopad povinnosti pé e ádného hospodá e (a jejího porušení) na „život“ obchodních korporací a jejich funkcioná a se zvláštním p íhlédnutím ke snaze blíže vymežit jednotlivé atributy pé e ádného hospodá e v NOZ i ZOK je t eba p ídit plný po et bod .

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

3/5

Zd vodn ní bodového hodnocení: Systematika práce byla vhodn zvolena, p esto bych m l dí í výhrady. Autor nejprve rozebral atributy pé e ádného hospodá e podle NOZ, aby následn rozpracoval pravidlo podnikatelského úsudku (dle úpravy ZOK). Tento postup je jist legitimní, d kladné analýze zvoleného tématu by však více odpovídalo komplexní zpracování neodvislé od lokalizace jednotlivých ustanovení. Ano, svébytnost konceptu business judgement rule si zaslouží samostatnou pozornost a to p edevším z hlediska jeho ú elu (pro se aplikuje jen na obchodní korporace a nikoliv na ostatní právnické osoby – k tomu se však práce nevyjad uje), ust. § 51 odst. 1 ZOK však v podstat konkretizuje, resp. modifikuje požadavek pe livosti a pot ebných znalostí. P í komplexní pohledu na ob ustanovení by pak jasn ji vyvstal otazník nad smyslem v ty za st edníkem, podle níž není rozhodováno pe liv a s pot ebnými znalostmi, jestliže není zárove rozhodováno s nezbytnou lojalitou, p í emž podle úpravy NOZ se jedná o t í sou adné prvky pé e ádného hospodá e.

Pon kud rušiv v práci p sobí kapitola VI. (škoda). A koliv autor píše, že pojem škoda je pro funk nost institutu pé e ádného hospodá e klí ový, neuvádí, pro tomu tak je. I když je odpovědnost za škodu (nov chápaná jako imanentní sou ást primární povinnosti, na rozdíl od staršího pojetí uvedeného v práci na str. 14) bytostn spjata s tématem práce, bylo by možné nalézt i další konsekvence porušení povinnosti pé e ádného hospodá e (nap . sistace hlasovacího práva v n kterých p ípadech, možnost vydání tzv. diskvalifika ního rozhodnutí atd.). Autor se navíc v kapitole podrobn zabývá judikaturou k otázce nehospodárnosti náklad , resp. jejich nep ím eného charakteru, z níž vyvozuje záv ry o vzniku škody a povinnosti k její náhrad . V této kapitole se p ítom pon kud vytrácí zvolené téma, když u statutárních orgán kapitálové spole nosti bude pro posouzení p ípadného vzniku povinnosti k náhrad škody st žejní práv aplikace pravidla podnikatelského úsudku, v jehož d sledku mnohdy i objektivn nehospodárn vynaložené náklady vzniknou v d sledku ádného rozhodnutí statutárního orgánu a jakékoliv další úvahy o vzniku škody již budou redundantní.

A koliv práce není hlubší systematickou analýzou, jak bylo autorem v úvodu práce zamýšleno, p esto je kvalitní p ísp vkem do neutuchající diskuse o pojetí tohoto st žejního institutu práva obchodních korporací.

K vypracování textu autor použil dostatek reprezentativní judikatury a literatury, by (s jednou výjimkou) ryze eské provenience.

3. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

4/4

Zdvojnásobení bodového hodnocení: Formální stránka práce lze vytknout jen drobné vady: nesprávnou citaci německého díla a nesprávný pravopis slova „laik“ („na úrovni pouštěného lajka“ –viz str. 5). Kladem z hlediska grafického je užití tabulek na str. 10 a 14.

4. Hodnocení obsahové (včetně připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěru práce, do jaké míry mohou být předem tem diskuse při ústním kole)

6/8

Zdvojnásobení bodového hodnocení:

Nedostatek byl analyzován pojem obhajitelného zájmu společnosti. Pokud jde o samotný zájem společnosti, autor se omezil v úvodu na konstatování, že nemusí jít nutně o zájem společnosti. Práce proto opomíjí obecné vymezení zájmu společnosti, který pravda nemusí vyvstat jen ze zájmu společnosti, tím spíše však je třeba jej doktrinálně identifikovat. Na str. 13 pak v souvislosti s výkladem obhajitelného zájmu uvádí, že musí odpovídat úinky/následky rozhodnutí zájmu korporace, tedy musí být obhajitelné z hlediska jejich doložených potřeb. Autor přehlíží, že obhajitelný má být již samotný zájem korporace, nikoliv až rozhodnutí statutárního orgánu.

(str. 2) Nezbytnost legislativního zakotvení povinnosti loajality autor opírá o příklon k fikční teorii právnických osob v NOZ s tím, že zástupce jedná za jiného a proto musí být v zájmu zastoupeného loajální. Explicitní uložení povinnosti loajality za předchozí úpravy by dle jeho názoru znamenalo omezení této individuální vlivu společnosti spolu s omezením její schopnosti přímého jednání. S takto radikálním stanoviskem se neztotožňuje. Jak sám autor uvádí, i za dřívější úpravy ostatně nebyl pojem loajality „tuzemské právní teorii a judikatu zcela cizí“. Autor při argumentaci navíc klade přílišný důraz na zástupní oprávnění orgánu, přičemž ani u statutárního orgánu se jedná o výlučný obsah jeho působnosti.

(str. 4) Požadavek „nezbytné loajality“ autor vykládá tak, že povinnost loajality nastupuje teprve tehdy, je-li jí třeba k ochraně zájmu a jmenování společnosti. To vhodně demonstruje i na příkladu. Z toho plyne, že zmíněné adjektivum ho vede k závěru, že jsou případy, kdy chováním i rozhodnutí dané osoby nejsou dotčeny majetkové ani nemajetkové zájmy společnosti, a proto může upřednostnit svůj zájem. Domnívám se však, že uvedený příklad je nešťastný v tom smyslu, že není jasné, zda je třeba stát se požadavcem partnerem prestižní studentské soutěže n jak souvisí s výkonem jeho funkce – a tedy zda je třeba na tuto situaci vztáhnout požadavek péče řádného hospodáře. Osobně (by jen diskusně) bych se přikláněl k závěru, že pojem nezbytné loajality naznačuje, že po statutárním orgánu lze požadovat upřednostování zájmu společnosti před vlastními jen v míře přiměřené – aneb nelze po něm požadovat absolutní preferenci zájmu obchodní společnosti (tak říkajíc na hranici sebeobětování).

Na některých místech mohly být dle klade naznačeny provazby s dalšími ustanoveními zákona. Například v souvislosti s loajalitou a konfliktem zájmu byla nová úprava v § 54 a násl. ZOK jen označena bez jakékoliv obecné zmínky. Resp. při citaci z článku P. Šecha v souvislosti s tím, že z povinnosti loajality je třeba dovozovat i „zákaz, aby člen orgánu složil funkci v nejméně vhodný okamžik, kdy společnosti hrozí vážné škody“, by bylo na místě alespoň zmínit promítnutí tohoto závěru do § 59 odst. 5 v té druhé ZOK.

5. Stručný celkový hodnocení práce a celkový počet bodů¹

16/20

Závěrečný komentář: Navzdory výtkám systematického a obsahového charakteru je práce kvalitním zpracováním zvoleného tématu a jistě bude základem hodnotné prezentace a navazující diskuse.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Pojem obhajitelného zájmu společnosti (viz výše).
2. „Výše odměny ovlivňuje míru nasazení, již lze po dotyčném spravedlivě požadovat“ (str. 9). Jak moc je obsah péče o podnikání hospodáře odvislý od výše odměny konkrétního funkcionáře? Jaký vliv na posouzení jeho chování má skutečnost, že mnohdy bude výsledná výše odměny za určité období známa až po jeho uplynutí (např. tantiémy)?
3. Jak konkrétně ovlivní požadavky plynoucí z povinnosti péče o podnikání hospodáře rozdělení společnosti v rámci statutárního orgánu podle § 156 odst. 2 NOZ?

V Praze dne 14. 5. 2014

.....
JUDr. Daniel Paták, Ph. D.

¹ Celkový počet bodů je součtem bodů udělených v předchozích čtyřech kategoriích.